

[Niels Frederiksen.]

yderligere befordrede den for Landet ødelæggende Politik, som den højtærede Regering fører, da vilde det give den største Mulighed for, at Valget kunde bringe Oppositionspartierne en uindskrænket politisk Magt her i Landet. Jeg vil derfor gerne have Lov til at understrege, at den højtærede Regering har ikke fremsat Forslag om at faa denne Beføjelse ud fra partipolitiske, egoistiske Hensyn. Hvis Oppositionspartiernes Ordføreres Bedømmelse er rigtig, at det er ud fra disse Hensyn, maa man anerkende, at det, der lovgivningsmæssigt er nødvendigt for at føre Vinterens Politik baade udadtil og indadtil, alligevel er fremsat af Regeringen i det Forslag, som Oppositionspartierne ved Landstingets Flertal har forkastet.

Der er sagt fra Oppositionspartiernes Ordføreres Side, at Stillingen i Øjeblikket politisk meget ligner Stillingen i 1926, at den højtærede Regering ønsker at løbe fra sit Ansvar, i Erkendelse af, at dens Politik har spillet Fallit, at den ikke evner at rede ud, hvad der fra Lovgivningsmagtens Side skal foretages for at klare Vinterens Vanskeligheder. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er eet Ansvar, som den højtærede Regering ønsker at unddrage sig, og det er Ansvaret for at lede Landets Politik under de Arbejdsvilkaar, som Oppositionspartierne vil give den. Der er ingen Regering, som har den Opfattelse, at det er Parlamentarismen, der er Styreformens her i Landet, der kan finde sig i at sidde en Vinter igennem under de mest vanskelige Forhold og regere paa den Maade, at den er bundet paa Hænder og Fødder af den Opposition, der ved privilegeret Valgret har Flertal i Landstinget. Det er det Ansvar, som en Regering maa unddrage sig og gaa den af Forfatningen anviste Vej og slaa den Tvivl ned, der er fremført her i Tinget, at den siddende Regering heller ikke har Flertal i Befolkningen for den Politik, den søger at fremme, og de Forslag, den forelægger.

Man siger, og siger med stedse større Styrke i Tone og Ord, at man vil unddrage Rigsdagen Medbestemmelsesret til Landets Lovgivning paa dette livsvigtige Omraade, som Handelspolitikken angaar. Dette er ikke rigtigt. Man unddrager ikke Rigsdagen Medbestemmelsesretten paa noget Omraade efter det Forslag, der blev fremsat af Regeringen. Man fremsatte Forslaget i en Form, der gav Mulighed for, at Rigsdagen til enhver Tid kunde gøre Ansvar gældende overfor den siddende Rege-

ring, og man formede Forslaget paa en saadan Maade, at baade Oppositionspartiernes og Regeringsflertallets Medlemmer til enhver Tid havde Lejlighed til at drage Ministeriet til Ansvar for den Udnyttelse af Beføjelsen, som Lovforslaget indeholdt. Nej, det, man tilstræbte gennem Ændringsforslagene fra Oppositionens Side, var, at Landstingets Flertal, uanset hvordan Stillingen i øvrigt var, skulde være bestemmende med Hensyn til den Regerings Handlinger, som de i øvrigt erkendte havde Ansvaret for Landets Politik i en vanskelig Situation.

Dernæst sagde Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at i 1929 havde den daværende Regering ført en Politik her i Landet, der havde tilpasset Forholdene efter den Tilstand, som Erhvervslivet virkede under, og den havde opnaaet Rentabilitet og bedre Virksomhedsforhold for næsten alle Erhverv. Jeg maa tilstaa, at beskeden er det ærede Medlem ikke i, hvad angaar at tillægge sig og sin Regering Betydning i dansk Politik og med Hensyn til Verdensforholdene. Det kan dog ikke nægtes, at det, der var den væsentligste Aarsag til den bedre Stilling i 1929, var gunstige Prisforhold ude i den store Verden. Det var Forhold, givet Landet udefra, der medførte Rentabilitet i Erhvervslivet, først og fremmest i Landbruget, hvorfra den saa bredte sig til de andre Erhverv. Det var ikke en Tilpasningspolitik, der skabte Rentabilitet i Erhvervslivet herhjemme i Danmark ved nævneværdige politiske Foranstaltninger. Det var en Tilpasningspolitik, hvis Hensigt var at stemme de offentlige sociale Udgifter ned og formindske Skattetrykket for de rigeste Borgere i Landet. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, Venstres Ordfører: Skete der paa Fagforeningstyraniets Omraade en eneste Tilpasning gennem de halvtredie Aar, det ærede Medlem var Statsminister? Skete der paa et eneste Omraade Indgreb i Lønningerne, Tarifferne, der skabte Bidrag til, at Rentabilitet i Erhvervslivet kunde opnaas? Nej, der skete kun det, at man søgte at tilpasse paa de Omraader, som jeg nævnte, og Rentabiliteten blev skabt ved Begivenheder udefra, der medførte ændrede økonomiske Arbejdsvilkaar for dansk Erhvervsliv. Nu ligger Forholdene helt anderledes. Nu ligger Forholdene saaledes, at ændrede økonomiske Tilstande ude omkring har berøvet dansk Erhvervsliv dets Rentabilitet, og den politiske Opgave, der foreligger i Øjeblikket, er at træffe Foran-